

Aprofitant que ha pres les regnes de la UE, el britànic Tony Blair mirarà de capgirar la manera com Europa es gasta els diners de la caixa comuna. El far que el guia és l'informe Sapir, que proposa eliminar els ajuts solidaris a les regions pobres de països rics i delmar les subvencions agrícoles.

El pressupost que Blair vol per Europa

Blair ha jugat prou bé les cartes que tenia a la mà: abocant al fracàs la cimera que havia de pactar el pressupost europeu per als propers anys, s'assegura de posar sobre la taula les velles aspiracions britàniques de tallar la política agrària comuna (PAC), que ara ocupa un 45% del pressupost i que, malgrat la contenció en la despesa, continuaria menjant-se un 35% dels ajuts el 2013, segons la darrera proposta de compromís que la presidència passada de la UE, la de Luxemburg, ha plantejat als altres governs.

En presentar els elements de debat al Parlament europeu, Blair va esmentar com a pressupost modèlic el que un grup d'experts comunitaris encapçalat pel belga André Sapir va proposar el 2003 al llavors president de la Comissió, Romano Prodi. En aquell moment, l'informe va aixecar tanta polèmica que va acabar guardat a la biblioteca, per bé que no ha pres pols: se l'ha consultat tant quan es va suavitzar la disciplina del dèficit zero (el Pacte d'Estabilitat i Creixement), com quan la Comissió Europea va decidir rebatejar cada partida del pressupost. Per a la resta, l'informe Sapir va quedar soterrat sota les crítiques dels que el qualificaven d'irrealista o d'insolidari.

I és que l'informe proposa canviar el pressupost europeu en dos aspectes fonamentals: elimina gairebé la política agrària comuna (vegeu, a continuació,

les pàgs. 32-34) i la política d'ajudar les regions més pobres dels països rics.

La filosofia de l'informe Sapir és que si un país és relativament ric, no té per què captar fons solidaris de la UE: se les ha d'arreglar tot sol per garantir l'equilibri territorial. Això voldria dir que Alemanya, per sobre de la mitjana de riquesa comunitària, no podria accedir a més fons solidaris per a les regions de l'est, o que el Mezzogiorno d'Itàlia en quedaria privat. No queda clar com quedaria l'estat espanyol, que està a mig camí (sobrepasa el 90% de la riquesa mitjana de la UE a 25 països). Qui segur que tindria diners són els països més pobres del Mediterrani. A més, Sapir demana que sigui l'estat qui rebi

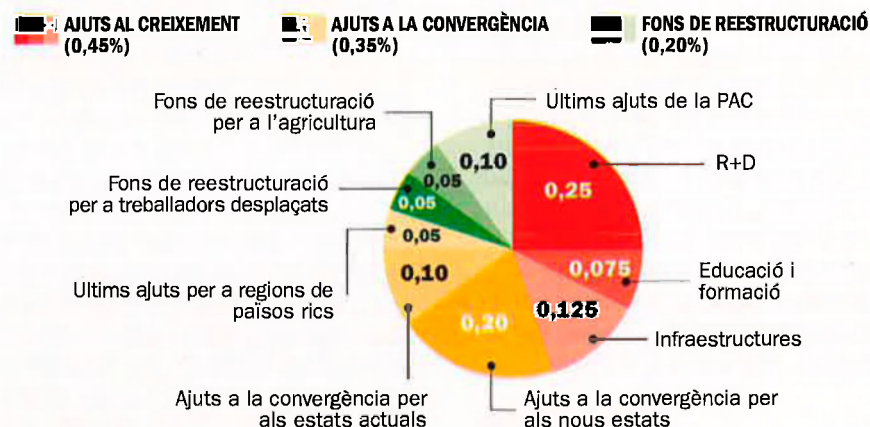
EFE

els ajuts, i no les regions, encara que després en pugui cedir els fons.

Un canvi tan radical és motivat, en part, perquè Sapir –com tants d'altres a Brussel·les– creu que sovint s'han invertit malament els fons solidaris, per tant, en nom de la solidaritat europea, s'han de limitar només als països que objectivament no es poden permetre ajudar les regions més desfavorides. En l'informe, Sapir lloava el cas d'Irlanda, un país que en la dècada dels anys noranta va créixer un 8% anual, i que en deu anys va passar de tenir una riquesa en el 77% de la mitjana europea, al 116%. Va passar, per tant, d'es-

El pressupost de Sapir, model de Blair

El total és l'1% del PIB de la Unió Europea

Tony Blair pensa que sovint s'han invertit malament els fons solidaris que destina la UE a ajudar les regions menys desenvolupades.

tar a la cua a ser un dels països més rics. En canvi, aquells anys les regions pobres del sud d'Itàlia van créixer només un 1% anual. Sapir també acusava les regions més pobres d'Espanya d'haver tingut uns resultats pobres.

La quantitat de diners destinada a solidaritat passaria, segons el model de Sapir, del 0,37% proposat per la presidència luxemburguesa, al 0,35% –tots dos models són comparables perquè proposen una despesa de l'1% de la riquesa europea, és a dir, uns 117.000 milions d'euros anuals–. Però, per a Sapir, un 5% dels ajuts solidaris serien transitoris: el final s'hauria de fixar en el 0,30% de la riquesa –o el 30% del pressupost.

El mateix passaria amb l'agricultura: l'informe proposa uns ajuts transitoris del 10% del pressupost, però els que perdurarien només arribarien al 5%.

El gruix dels diners aniria a polítiques d'R+D, educació i, sobretot, infraestructures. Blair diu que és impensable que hi hagi més ajuts agrícoles que en R+D, tot i que els defensors de la PAC l'han corregit: en realitat, ara la UE gasta més del doble en laboratoris científics que en el camp, però la major part són ajuts estatals i no de la caixa comuna europea. Blair encara en vol més.

*Sandra Buxaderas
Brussel·les*

BASES XXXIV PREMIS OCTUBRE 2005

PREMI D'ASSAIG JOAN FUSTER

Jurats: Xavier Antich, Xavier Bru de Sala, Montserrat Casals, Daniel Giralt-Miracle i Vicent Sanchis.

El premi consisteix en una escultura d'Andreu Alfaro més la quantitat de 6.000 euros.

PREMI DE NARRATIVA ANDRÒMINA

Jurats: Anton M. Espadaler, Joan Garí Montserrat Palau, Ramon Pla i Francesc Sellés.

El premi consisteix en una escultura d'Andreu Alfaro més la quantitat de 12.000 euros.

PREMI DE POESIA VICENT ANDRÉS ESTELLÉS

Jurats: David Castillo, Laia Climent, Carles Duarte, Susanna Rafart i Isona Passola.

El premi consisteix en una escultura d'Andreu Alfaro més la quantitat de 4.000 euros.

PREMI DE TEATRE

Jurats: Carles Alfaro, Manuel Molins i Rodolf Sirera.

El premi consisteix en una escultura d'Andreu Alfaro més la quantitat de 4.000 euros.

MÉS INFORMACIÓ

edicions **3i4** València

Pérez Bayer, 11 • 46002 València
tel. 963 516 492 • Fax 963 529 872
e-mail: tresiquatre@tresiquatre.com
www.tresiquatre.com

XXXIV PREMIS OCTUBRE 2005